

Albertus Gerardus Laurentius Baeyens

Geboren op 03-08-1910 te Serskamp

Overleden op 15-11-1982 te Aalst

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

« De tuinman zorgt voor zijn bloemen... »
« De boer voor zijn dieren... »

†

« Wie zijn taak als mens vervult in dit leven,
aan hem zal God geborgenheid en liefde geven ».

In die geest van vertrouwen heeft

DE HEER

Albertus, Gerardus, Laurentius

BAEYENS

echtgenoot van

Mevrouw ANNA, MARIA VAN DER EECKEN

geboren in Serskamp op 3 augustus 1910, van
ons afscheid genomen in het O. L. Vrouwzieken-
huis in Aalst, op 15 november 1982.

Hij werd er gesterkt door de sakramenten van
onze geloofsgemeenschap.

Oud-strijder 1940-1945.

Lid van de muziekvereniging St. Cecilia Serskamp

Zijn leven was hard werken voor zijn gezin :
het verzorgen van bloemen, planten en dieren.

Hij kon zich slechts volledig ontplooien wanneer
hij kon genieten van de frisse adem in de volle
natuur, tussen bloemen en planten. Hij smaakte
hun groei en bloei. Met tederheid bewonderde
hij, ja, voelde hij dit alles. Met warme toewij-
ding benaderde hij dit mysterie. En daar tussenin
zijn trotse arbeid en hobby : mede heersen,
mede werken aan het geheimvolle leven van de
natuur in lente, zomer en herfst. En 's winters
de verplichte rust : ongeduldig wachtend op de
nieuwe lente, uitkijkend naar het openbarsten
van bot naar blad en bloem.

Met en door dit alles, een bezorgd gevoel voor
vrouw en kinderen, zijn aan- en meevoelen van
lief en leed, inzet en groei, ontplooiing en zelf-
standig worden.

Samen met zijn vrouw leefde bezorgdheid en
betrokkenheid, pijn en vreugde voor zijn kinde-
ren.

Dan kon hij opzien, bewust van zijn kleinheid,
naar die ongrijpbare God, die licht en bron is
van alle leven. Zichzelf voelde hij zich zó klein
en machteloos en kon zich diep buigen voor Hem
in moeilijke en overvolle dagen.

De levensvragen waren hem niet vreemd. Hij
sprak er alleen over met moeder, kinderen en
hen die hem begrepen.

Zoals hij plant en bloem aanvoelde als levend
wezen, zo diep dacht hij na over zichzelf, over
moeder en de kinderen... « Men mag er niet te
diep op ingaan », zei hij soms.

Als kind, begrepen we hem reeds, maar als vol-
wassene nog veel dieper, en treuren nu om de
ontstane leegte. We bewonderen nu wat we
vroeger niet vermochten maar slechts vermoed-
den. Nu plots ontstaat voor ons de bange mor-
gen en ook het zien van verborgen gaven : zijn
diepe band met vrouw en kinderen, met de
schepping en de Schepper.

Nu is hij geworden, na loutering, de volle deel-
genoot aan Gods woning.

De families Baeyens, Van der Eecken, Haentjens
en Van Caenberg,

danken U om de blijken van kristelijke
deelneming in hun rouw.

Begr. Cl. Van Bever, 69 20 08 - Druk Verbaere